Actualitatea internațională

Tur de orizont în fotbalul african (II)

Înaintea startului în „Cupa Africii a națiunilor"

Cîțiva dintre echipierii lui „Congo Brazzaville" (de la stînga la dreapta): Koko, Tchicaya, Botos, Bonkoka, Akaoula, Angagua.

● COASTA DE FILDEȘ: TALENTE IROSITE

Trebuie să străbați întreaga Africă occidentală pentru a măsura prestigiul de care se bucură în această regiune fotbalul din Coasta de Fildeș. Chiar și ghanezii suferă de complexe în fața fotbaliștilor din Abidjan. Aceasta, deoarece tehnica jucătorilor din Coasta de Fildeș nu este numai o legendă. E suficient să cunoști numărul și valoarea jucătorilor din Coasta de Fildeș care activează în clubu-rile franceze pentru a înțelege că această reputație este întemeiată. Cum se explică atunci faptul că țara „tehnicienilor" nu a fost capabilă să obțină decît locul al treilea la diverse competiții africane? Nu prea greu: în ceea ce privește selecția, fotbalul din această țară este slab organizat, istoria greșelilor conducătorilor săi putînd cuprinde un volum gros. Pentru a ne rezuma la formația care va juca la Addis-Abeba, iată cîteva fapte: după o lungă pregătire, directorul ei tehnic, Paul Gevaudan, a încercat să dinamizeze echipa, rechemînd în lot mulți jucători, plecați în străinătate, lansînd noi vedete. Meciurile amicale disputate de Coasta de Fildeș înaintea plecării spre Addis-Abeba au avut darul să producă multă dezamăgire. Două victorii, puțin convingătoare, în fața selecționatelor regionale Daloa și Gagnoa și o înfrîngere surpriză (3—2) în fața Voltei Superioare la Ouagadougou, au distrus practic încrederea opiniei publice în jucătorii ei. Selecționata Coastei de Fildeș nu duce totuși lipsă de valori individuale, chiar dintre cele pe care Gevaudan le-a adunat. Henri Konan, Sery Wawa, François Zadi, Eustache Mengle, Bially Kallet, Bozon, Bleziri sînt fotbaliști de primă mînă. Dar vor reuși ei o bună comportare? Ne îndoim, deoarece Gevaudan le-a impus un „beton" strict.

● SENEGAL: ADOPTAREA JOCULUI ÎN LINIE

Prin victoria sa puțin convingătoare obținută în fața Guineei (2—1) în meciul tur disputat la Dakar, echipa Senegalului și-a asigurat calificarea în turneul final al celei de-a VI-a „Cupe a Africii a națiunilor". Pentru un observator atent, fotbalul senegalez cunoaște de cîțiva ani o întîrziere imputabilă soluțiilor de compromis alese de conducătorii săi. A fost necesară o înfrîngere categorică, cu 8—0, la Conakry în fața Guineei, în decembrie 1966, pentru ca Lamine Diack să fie numit directorul tehnic al „11"-lui senegalez. Diack și asistentul său, Ma Wade, s-au consacrat unei sarcini de reorganizare care a rămas limitată din lipsa mijloacelor.

Noua echipă a Senegalului se bazează pe elemente de valoare, ale căror calități naturale ca: viteză, detentă și improvizație nu se pot impune totdeauna din cauza unui exces de individualism. Rezultatele obținute în 9 luni (8 meciuri jucate, cinci victorii, unul egal, două înfrîngeri) au fost realizate de un efectiv de 18 jucători. Adept convins al apărării în linie, Diack a făcut ca ea să fie aplicată de selecționata națională. Această tactică, care permite o folosire inteligentă a ofsaid-ului, asigură contraatacuri rapide și o legătură constantă între atac și apărare, favorizînd, în același timp, o ocupare rațională a terenului de joc. Pentru aplicarea acestui sistem, cei doi antrenori se bazează pe apărători și pe mijlocași. „Șansele pe care le avem la Asmara?" „Ele depind — afirmă Lamine Diack — de felul în care echipa noastră va fi rodată. Dacă vom fi bine pregătiți pentru faza finală, cred că vom cîștiga. Acest pronostic nu are nici un caracter subiectiv. Nu cred să existe în Africa o echipă care să joace în ritmul nostru".

● CONGO (BRAZZAVILLE): GRIJI PENTRU ADVERSARI

Cei care în iulie 1965 au văzut echipa Congo (Brazzaville) învingînd (la cornere) selecționata Mali pe „Stadionul Revoluției" din Brazzaville și cucerind medaliile de aur ale primelor jocuri africane, știu că nimic nu este imposibil pentru „tricourile verzi". Combativitatea lor excepțională a dejucat toate pronosticurile. Dar, acest succes prematur a frînat, într-un fel, evoluția fotbalului congolez și succesului i-au urmat rezultate destul de mediocre. A trebuit să vină meciul egal din februarie 1967 (1—1) cu Tunisia, pentru ca oamenii lui Paul Ebondzibao să privească cu optimism șansele lor în turneul final al Cupei Africii. Astăzi, echipa Congo (Brazzaville) este una din rarele formații africane care s-au raliat jocului defensiv. Dar, ceea ce a fost bun în eliminatorii, nu trebuie neapărat să fie la fel în turneul final, deoarece selecționata nu dispune, în ciuda tandemului Judot — Mulele, de atacanți capabili să decidă un rezultat în favoarea lor. Meciurile disputate la Bamako și Dakar au arătat clar lacunele echipei congoleze: solidă în apărare, abilă la mijlocul terenului, dar suferind de o lipsă evidentă de „penetrație", congolezii sînt excelenți combatanți. Matsima, Amoyen, Koko, Bonkoka, Ondjolet, Mulele, Jadot și Bikoury formează o echipă de care va trebui să țină seama oricare adversar.

● UGANDA: ȘANSE MINIME

Calificată în urma forfaitului echipei R.A.U., Uganda participă pentru a doua oară în decurs de șase ani la Cupa Africii. Această prezență a unei formații care a dominat mulți ani fotbalul est-african și a cucerit numeroase trofee, nu ar surprinde dacă fotbalul ugandez nu ar trece printr-o criză gravă. În 1962 Uganda a participat, în capitala etiopiană, la cea de a 8-a „Cupă a Africii a națiunilor". Jucătorii ei au ținut multă vreme piept marii echipe a R.A.U., înainte de a se prăbuși în fața Tunisiei. Și, totuși, această derută nu i-a demoralizat: trei ani mai tîrziu, ei au învins la Kampala, în cursul Jocurilor Africane, pe rivalii lor egipteni, cu 5—1. Acest triumf a avut, din nefericire, consecințe nefaste pentru jucătorii ugandezi, amețiți de o glorie prematură. La Brazzaville și Mali ei au terminat ultimii în grupă. La înapoierea la Kampala, Uganda s-a adresat F.I.F.A., care l-a trimis pe antrenorul ecuadorian Jose Decker să lucreze în Africa. El a încercat să introducă în formație jucători talentați, dar a eșuat din cauza instabilității concepțiilor sale tactice (4—2—4 și 4—3—3). Fără să fi obținut cel mai mic succes, Decker s-a înapoiat în țara lui, lăsînd „11"-le ugandez în pragul prăbușirii totale. În fața Etiopiei, Algeriei și Coastei de Fildeș, Uganda are șanse minime de succes, cu excepția — poate — a unei reacții fulminante din partea celor mai bune individualități ale sale: atacanții Onma și Otti.

★

Finalele edițiilor anterioare ale Cupei Africii.

1957 — Khartum:	
R.A.U. — Etiopia	4—0
1959 — Cairo:	
R.A.U. — Sudan	2—1
1962 — Addis-Abeba:	
Etiopia — R.A.U.	4—2
1963 — Accra:	
Ghana — Sudan	3—0
1965 — Tunis:	
Ghana — Tunisia	3—2

Campionii mor de două ori...

Jacques Anquetil la ora confesiunilor

Zilele acestea, Jacques Anquetil — unul din „campionissimii" ciclismului — a împlinit 34 de ani. După toate probabilitățile, a trebuit să stingă 34 de luminări înfipte în tradiționalul tort și, mai mult ca sigur, a trebuit să facă față unei noi avalanșe de întrebări din partea gazetarilor sportivi. Prilej de depănat amintiri, de făcut profesiuni de credință și de formulat opinii în multiplele probleme ale sportului cu pedale. Este ceea ce a realizat ziaristul italian G. FATTORI, într-un interviu luat lui Anquetil cu puțin timp în urmă și din care redăm cîteva răspunsuri ale cicli-stului francez.

NU-MI PLACE MEDIOCRITATEA

„Sînt un băiat de la țară, ca atîția alții, și pedalam în fiecare zi fie pînă la oraș, unde învățam meserie într-o fabrică, fie pînă la piață, unde duceam coșulețe cu căpșuni. Povestea mea seamănă cu cea a multor cicliști. Băieți săraci și fără carte care, într-o zi, își dau seama că merg pe bicicletă mai suplu decît prietenii lor. Și atunci apare cineva care îi îndeamnă să participe la o cursă. Așa s-a întîmplat și cu mine; am cîștigat și, în al treilea an de activitate, eram profesionist. Cred că dacă n-aș fi avut succes de la început n-aș mai fi făcut nici o încercare. Sînt foarte orgolios; nu-mi place mediocritatea. Medicii au afirmat că posed un fizic special, de campion. Am 45 de pulsații pe minut în timp ce un om normal are 70—80. Sînt puternic în șale și asta mi-a permis să fac față unor mari eforturi. Acestea sînt calități importante și, totuși, cînd privesc în urma mea cred că am devenit un as împins, mai ales de orgoliu, de o disperată voință de a reuși.

ADEVĂRATA REVOLUȚIE A AVUT LOC ÎN METODA DE ANTRENAMENT

Progresul tehnic a permis, desigur, să se amelioreze mereu media orară a curselor și recordurile. Azi nu mai faci tentative de record decît cu o bicicletă de șase kilograme, cu cauciucuri umplute cu heliu și care cîntăresc 80 de grame. Totuși, bicicleta nu a suferit modificări esențiale.

Adevărata revoluție a avut loc în metoda de antrenament. Astăzi te pregătești mai intens ca altă dată, fără să te temi de supra-antrenament. Eu străbat anual cam 35 000 de km pe bicicletă. Dacă țin seama că nici în tinerețe nu făceam mai puțin, cred că am depășit, în cariera mea de alergător, o jumătate de milion de kilometri.

SPORTUL A DEVENIT MAI SERIOS ȘI MAI DUR

În ultimii ani s-au spulberat multe prejudecăți. Cîndva se credea că un concurent, într-o cursă pe etape, trebuie să vină la start cu 3—4 kg în plus ca să aibă de unde slăbi. Era o prostie. Azi, nimeni nu mai procedează așa. Sportul a devenit mai serios și mai dur, deși se pare că îl practicăm în condiții mai confortabile ca în trecut. Cu Coppi și Bobet a început era cicliștilor-atleți, singurii care pot face față eforturilor pretinse astăzi, de noul ritm al întrecerilor. „Păianjenii" tip Robic au început să dispară. Și medicina a provocat schimbări în ciclism. L-a îndreptat spre un plan mai atletic, ajutîndu-l să ajungă la rezultate superioare.

PORTRETUL CAMPIONULUI IDEAL

Ce calități ar trebui să întrunească un campion ideal? Personalitatea lui Coppi, caracterul lui Bobet, ușurința la cățărat a lui Gaul, sprintul lui Van Steenbergen și pasul lui... Anquetil. Firește, nici un laborator nu va putea fabrica un asemenea campion, dar știința și tehnica ne permit să ne apropiem de tipul perfecțiunii. Toți ne perfecționăm cîte puțin și astfel recordurile vor continua să cadă. Da i omul are stofă de sportiv n i este imposibil să i se mai diminueze din carențele fizice. Mai greu este să se elimine cele referitoare la temperament. Defectul meu cel mai mare este că totdeauna am îndrăznit prea puțin în timpul curselor. De aceea, am fost numai în defensivă; niciodată în atac. N-am reușit să mă schimb și nici o pilulă n-ar putea să o facă.

PESTE CÎȚIVA ANI VOI PUTEA TRECE NEOBSERVAT

Această comportare se datorește, cred, faptului că sînt timid. Lipsa de încredere în comportarea mea mă urmărește și în timpul cursei. S-a spus că sînt rece, distant. Nu cred. Ce-i drept, nu sînt omul care aruncă admiratorilor florile din buchetul oferit învingătorului. Dar publicul mă intimidează. Uneo mi-e teamă de el. Din cauza aceasta par distant. N-o să-mi displacă de fel cînd, peste cîțiva ani, voi putea trece neobservat. Va fi greu la inceput. Știu. Autografele, lumea care îți zîmbește cum intri într-o cafenea, scrisorile admiratorilor... Sînt lucruri plăcute care îmi vor lipsi, dar au trecut trei ani de cînd mă pregătesc să devin un ex-campion și să-mi găsesc alte lucruri interesante de făcut. Acum m-am decis. La sfîrșitul lui '68, după 18 ani de ciclism, mă voi retrage. Și voi începe o nouă viață. Asta este soarta noastră. Campionii mor de două ori. Cînd cortina se lasă peste marea scenă a sportului, viața li se schimbă cu totul. E ca și cum s-ar naște din nou..."

Șahistul sovietic ANATOLI KARPOV este cîștigătorul turneului internațional pentru juniori, desfășurat la Groningen (Olanda).

Tele-foto: A.N.P. Amsterdam-Agerpres

telex · radio · telefon

Amsterdam. Turneul internațional de șah pentru juniori, desfășurat la Groningen, a luat sfîrșit cu victoria sportivului sovietic Anatoli Karpov care a totalizat 5,5 puncte. Reprezentantul nostru Dan Zara s-a clasat pe locul IV cu 3,5 p.

■

În ultima rundă a turneului internațional de șah de la Beverwijk este programată o partidă vedetă: campionul României, Florin Gheorghiu, îl va întîlni pe fostul campion mondial Mihail Tal.

■

Proba de slalom uriaș din cadrul concursului internațional feminin de schi de la Grindelwald a revenit schioarei canadiene Nancy Greene cu 1:23,29/100. Ea a fost urmată de Marielle Goitschel (Franța) 1:23,89/100.

■

Într-un meci internațional de box desfășurat la Paris, campionul Franței la categoria semimijlocie Jean Josselin l-a învins prin k.o. tehnic în repriza a 6-a pe americanul de culoare Leroy Roberts. Josselin urmează să-l întîlnească peste cîteva săptămîni, într-un meci oficial, pe campionul european, italianul **Bossi.**

■

La Melbourne au început campionatele internaționale de tenis ale Tasmaniei. În primul tur al probei de simplu feminin, **Billie Jean King** (S.U.A.) a învins-o cu 6—1, 8—6 pe Ada Bakker (Olanda), iar Rosemary Casals (S.U.A.) a dispus cu 3—6, 6—1, 6—2 de Elena Subirats (Mexic).

În proba masculină, tenismanii englezi au debutat victorioși: Stilwell l-a întrecut cu 6—3, 3—6, 8—6 pe australianul Coulthard, iar Curtis a cîștigat cu 6—4, 6—1 la Field (Australia).

■

Turneul internațional de fotbal de la Lima a fost cîștigat de echipa Universitario din Lima. În ultimul meci al turneului, selecționata cluburilor din U.R.S.S. a învins cu scorul de 3—1 formația Sporting Cristal Lima. La sfîrșitul competiției, trei echipe au acumulat același număr de puncte (5), locul întîi fiind atribuit formației Universitario datorită golaverajului mai bun. Pe locurile următoare s-au clasat: selecționata cluburilor din U.R.S.S., Sporting Cristal și echipa Cehoslovaciei.

■

La Tarassa s-a disputat meciul masculin de handbal dintre echipele Balonmano Granollers și Sporting Club Portugal din cadrul „Cupei campionilor europeni". Handbaliștii spanioli au obținut victoria cu scorul de 26—16 (14—7).

■

La Sparsberg (Norvegia) s-au întîlnit selecționatele de hochei pe gheață ale Norvegiei și Poloniei. La capătul unei partide echilibrate, cele două echipe au terminat la egalitate: 3—3 (1—1, 1—0, 1—2).

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

BRUMEL: „SPER SĂ REIAU SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME"

„Sper să mai pot participa, într-o zi, la întrecerile atletice. Nu am decît 25 de ani" — a declarat, într-un interviu acordat ziarului „Komsomolskaia pravda", recordmanul lumii la săritura în înălțime, Valeri Brumel, a cărui carieră sportivă a fost întreruptă, în chip neașteptat, în toamna anului 1965, în urma unei osteomielite contractate după un accident de motocicletă. Brumel a subliniat că, dacă nu ar fi intervenit rănirea sa, era capabil să realizeze o săritură de 2,30 m și poate chiar 2,35 metri. În ce privește perspectivele probei de săritură în înălțime la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico, Brumel a declarat că victoria va fi mult mai greu de obținut decît în urmă cu patru ani la Tokio, unde el a cucerit medalia de aur cu 2,18 m. „La Mexico — a spus recordmanul — cîștigătorul va trebui să obțină 2,20 m. sau chiar 2,22 metri".

JUBILEUL LUI BOBBY CHARLTON

Aproape 60 000 de spectatori au fost de față sîmbăta trecută pe stadionul Old Trafford din Manchester pentru a asista la jubileul de 400 de meciuri disputate în campionatul englez de cunoscutul fotbalist Bobby Charlton, selecționat de 80 de ori în echipa reprezentativă a Angliei și declarat cel mai bun fotbalist european în anul 1966. Bobby

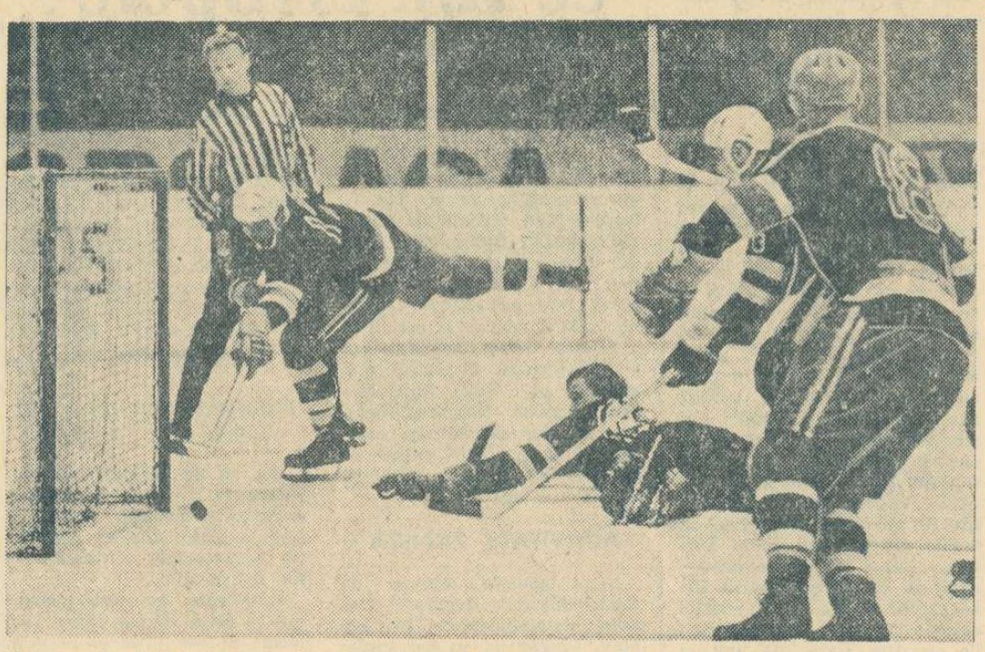

Gol sau bară? Iată o „perlă" fotografică de la meciul A.I.K. Stockholm — Aripile Sovietelor. În fracțiunea de secundă următoare cîșeului, pucul va intra totuși în poartă consfințind cu 4—1 victoria hocheiștilor sovietici în meciul desfășurat în prima zi a anului, în capitala Suediei.

Foto: PRESSENS BILD

nu și-a dezamăgit suporterii, înscriind — cu un șut fulgerător, în minutul 11 — un gol în poarta echipei oaspe, West Ham United

„RECORD" BASCHETBALISTIC

Un număr de 21 băieți și fete, elevi ai unei școli din orașul suedez Sollefteaa, pretind că au stabilit un nou „record" de durată în jocul de baschet. Ei au jucat fără întrerupere timp de 36 de ore, întrecînd astfel „recordul" anterior, deținut de echipa unei școli din S.U.A. Victoria a revenit echipei băieților cu ... 4848 la 1288 puncte.

RAY SUGAR ROBINSON DEVINE „NEMURITOR"

Cunoscutul pugilist american de culoare, Ray Sugar Robinson, a trecut, săptămîna, trecută, în rîndurile „nemuritorilor boxului", în urma unui sondaj efectuat de revista „Ring Magazine" printre 294 de ziariști sportivi din lumea întreagă.

Robinson are acum vîrsta de 47 de ani. După ce, mai întîi, a fost campion al lumii la categoria semi-mijlocie, el a cucerit de cinci ori titlul mondial la categoria mijlocie. El a susținut 202 meciuri, a cîștigat 175 (dintre care 109 prin k.o.), a suferit 19 înfrîngeri, a făcut 6 meciuri egale și alte două le-a terminat fără nici o decizie. Acest palmares remarcabil a făcut din Robinson un idol al publicului și ziariștii l-au calificat deseori drept „cel mai mare boxer al tuturor timpurilor în categoria sa".

SCANDAL LA ROMA

La opt ani de la desfășurarea Jocurilor Olimpice de vară de la Roma, amintirea acestei întreceri a revenit în actualitate din cauza unui scandal legat de construcția satului olimpic. Procurorul capitalei italiene, Mario Zema, a emis ordine de inculpare împotriva a 22 de persoane, învinuite de neregului în sumă de cîteva sute milioane de lire, cu prilejul pregătirilor olimpice. O comisie tehnică a stabilit că municipalitatea a plătit diferitelor firme constructoare cu 15 la sută mai mult decît se cuvenea pentru lucrările efectuate. În plus, la trei ani după terminarea Olimpiadei, s-au descoperit grave defecte de construcție la cele 1 300 de clădiri ridicate în fostul sat olimpic.

ACLIMATIZARE RAPIDĂ

Pentru cel mai bun aruncător de greutate din lume, americanul Randy Matson, problema aclimatizării în vederea Jocurilor Olimpice de vară de la Ciudad de Mexico nu joacă nici un rol. Matson nu-și face nici o grijă în legătură cu necesitatea unei aclimatizări mai îndelungate cu condițiile altitudinii capitalei mexicane. De aceea, cînd a fost invitat să participe la întrecerile Săptămînii preolimpice, din toamna anului trecut, el s-a urcat în avionul spre Ciudad de Mexico cu numai o seară înaintea desfășurării probei sale, 20 de minute după victorie el dispăruse cu atîta repeziciune, încît organizatorii nici nu au apucat să-i înmîneze medalia cuvenită. „Dacă voi fi selecționat în echipa olimpică a S.U.A. voi proceda la fel" — a declarat Matson. „De ce trebuie o aclimatizare atît de lungă? Se vine, se concurează, se cîștigă și apoi se pleacă acasă. Bineînțeles, dacă acestea îmi vor fi permise".

JUSTIȚIA — ÎN ACȚIUNE

Un tribunal din Glasgow a condamnat pe jucătorul Douglas True să plătească despăgubiri în sumă de 1 750 lire sterline arbitrului Robin Haining, a cărui față a fost desfigurată în urma loviturilor ce i-au fost date de fotbalistul amintit, nemulțumit de una din deciziile sale. Incidentul a avut loc în timpul meciului dintre echipele de amatori Dalbeattie Boys și Borgue Amateurs.

A fost definitivat lotul de hocheiști vest-germani pentru „Cupa orașului București"

MUNCHEN 10 (Agerpres). — Federația vest-germană de hochei pe gheață a definitivat lotul reprezentativei secunde a R. F. a Germaniei, care va participa la competiția internațională „Cupa orașului București" programată pe patinoarul „23 August" între 17 și 21 ianuarie.

Iată lotul celor 19 jucători: Schwimmbeck, Driendl, Ego, Neupert, Voelk, Eberhardt, Leitner, Eimannsberger, Zach, Adlmaier, Koeberle, Hubner, Eibl, Zeidler, Sing, Klotz, Loeckher, Lotz și Volland.

Cei mai mulți dintre componenții acestei selecționate aparțin cluburilor E. V. Füssen și Bad Toelz.

După turneul de la București, hocheiștii vest-germani vor evolua în Iugoslavia, unde vor susține două partide în compania echipei Iugoslaviei la 23 și 24 ianuarie.

Panțuru — Neagoe, al treilea timp la St. Moritz

SAINT MORITZ, 10 (prin telefon). Cele 35 de echipaje, reprezentînd 12 țări (Austria, Anglia, Belgia, Elveția, Franța, Italia, ROMÂNIA, R.F. a Germaniei, Spania, Suedia, S.U.A. și Canada) au început antrenamentele oficiale, cronometrate, în vederea campionatului european de bob 2 persoane, care va avea loc simbătă și duminică (S.U.A. și Canada vor participa h.c.). Pîrtia se prezintă bine înghețată și pusă la punct, cu excepția ultimului viraj dinaintea sosirii care, din cauza unei defecțiuni tehnice, a provocat cîteva accidente, din fericire cu urmări numai pentru pistă. Luni au fost efectuate cîte o coborîre și jumătate (echipajul român Panțuru — Neagoe a coborît de două ori, după care pîrtia s-a spart la virajul amintit), iar marți s-a mai făcut o coborîre. Bobul pilotat de Panțuru a fost înregistrat cu al treilea timp (1:27,17), după boburile conduse de elvețianul Caviezel (1:24,98) și vest-germanul Bauman (1:26,46). Celelalte echipaje românești, R. Nedelcu — Gh. Maftei și I. Stoica — P. Hristovici, au obținut și ele timpi mulțumitori.

Antrenamentele oficiale vor continua pînă vineri, care a fost stabilită zi de odihnă, urmînd ca simbătă, la ora 9,30, să se dea primul start în ediția 1968 a campionatului european.

Patinaj fără gheață... Din acest pluton de patinatoare pe rotile a fost desemnată campioana de viteză, la întrecerile desfășurate la Barcelona. Deocamdată, iat-o pe locul doi. Este sportiva spaniolă Pepita Cuevas, în plasa italiencei Lisa Corrada-Massazza. Încheie plutonul belgianca Anny Lambrechts — a doua în finalul cursei — și englezoaica Carole Ronaldson.

Foto: EUROPA PRESS

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40245